

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
5 У. 7775/14
19.10.2017. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Живане Ђукановић, председника већа, Јелене Тишма-Јовановић и Љиљане Јевтић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Николић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиле А.А. из ..., коју заступа пуномоћник Милутин Радоичић, адвокат из Сурчина, Војвођанска бр. 108, против туженог Секретаријата за имовинско-правне послове грађевинску и урбанистичку инспекцију града Београда – Сектора за другостепени управни поступак, ради поништаја решења, XXI-05 број: 356-283/2014 од 16.04.2014. године, уз учешће заинтересованих лица Б.Б. и В.В. из ..., улица ... бр. ..., које заступа пуномоћник Бојан Крстић, адвокат из Београда, Трговачка бр. 85, у предмету инспекцијских мера, по одржаној усменој јавној расправи, у нејавној седници већа, одржаној дана 19.10.2017. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова управног спора.

III ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужила А.А. из ..., да заинтересованим лицима Б.Б. и В.В. из ..., накнади трошкове управног спора у износу од 27.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем, одбијена је жалба тужиле поднета против решења грађевинског инспектора Одељења за инспекцијске послове Градске општине Сурчин, број 356-119/2013 од 11.03.2014. године, којим се налаже инвеститору А.А. из ... да у року од једног дана од дана достављања решења, о свом трошку, уклони објекте у означеним димензијама, све изграђено без одобрења за изградњу у ... у улици ... број ..., кп.бр. ... КО ..., уз упозорење да у случају да инвеститор не изврши своје обавезе у остављеном року извршење ће се спровести принудним путем преко другог лица о трошку извршеника, а висина трошкова биће одређена посебним закључком, при чему жалба изјављена против тог решења не задржава његово извршење.

У тужби којом је покренула управни спор, као и на усменој јавној расправи, тужила, преко пуномоћника, указује да је оспорено решење незаконито са свих законских разлога, посебно указујући да нису оцењени докази и да су повређена начела из члана 8. и 10. Закона о општем управном поступку, те да је објекат чије је уклањање наложено делом обухвата објекат за који је издата употребна дозвола, а делом се односи на шупе односно надстрешницу која није изграђена од чврстог материјала, па не спада у категорију објекта чије рушење се може налагати од стране надлежног инспектора. Сасвим је јасно да шупа – надстрешница која није зидана, не испуњава услове да се сматра објектом у смислу Закона о планирању и изградњи, а део објекта који је зидан од чврстог материјала и за који је издата употребна дозвола није подобан за вршење инспекцијског надзора. Очигледно је да се ради о потпуно погрешно утврђеном чињеничном стању када је тужили наложено уклањање 65 м² објекта за који је издата употребна дозвола, или за део објекта за који се по закону не издаје грађевинска дозвола, а о томе сведочи и чињеница да је одлука првостепеног органа чак 11 пута поништавана и враћана првостепеном органу на поновно одлучивање, што све указује на незаконито поступање првостепеног органа. Оспорено решење не садржи разлоге о одлучним чињеницама, па се са тих разлога законитост не може са сигурношћу испитати. Тужбом предлаже да суд донесе пресуду и реши управну ствар у спору пуне јурисдикције, или уколико то није у могућности уважи тужбу и поништи оспорено решење, а предмет врати на поновни поступак и одлучивање, као и да обавезе туженог да тужиоцу надокнади трошкове спора за састав тужбе и за таксе на тужбу и одлуку по одмерању суда.

У одговору на поднету тужбу тужени орган је остао при разлозима из оспореног решења и предложио да се тужба одбије као неоснована.

У одговору на тужбу заинтересована лица Б.Б. и В.В. указују да је оспорено решење правилно и на закону засновано и да се налог за рушење не односи на део објекта који је легализован од стране тужиоца, већ на три шупе и пушницу које нису обухваћене наведеним решењем и закључком и није извршена њихова легализација, а што се може утврдити на основу доказа у списима управног поступка. Стога предлажу да суд тужбу одбије као неосновану. На усменој јавној расправи пуномоћник заинтересованих лица остао је при наводима из одговора на тужбу и указао да ови помоћни објекти нису били предмет легализације, па предлаже да се тужба одбије и да суд обавезе тужилу да заинтересованим лицима накнади трошкове на име приступа расправи у износу од 37.500,00 динара, увећано 50% за друго лице у износу од 18.750,00 динара, што укупно износи 56.250,00 динара.

Управни суд је одржао усмену јавну расправу у присуству тужиле А.А. и заинтересованих лица Б.Б. и В.В., као и њиховог пуномоћника Бојана Крстића, адвоката из Београда, а у одсуству уредно позваног туженог органа, применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), којом је прописано да је расправа обавезна ако је у управном поступку учествовало две или више странака са супротним интересима, као што је овде случај.

По оцени навода у тужби, одговора на тужбу, списка предмета и навода странака изнетих на усменој јавној расправи, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Правилно је поступио тужени орган када је одбио жалбу тужиле изјављену против решења првостепеног органа, у поступку проведеном без повреде правила поступка, за своју одлуку је дао детаљне и на закону засноване разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Ово стога што из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужени орган у поступку, који је претходио доношењу оспореног решења, утврдио да је грађевински инспектор првостепеног органа увиђајем на лицу места утврдио да је А.А. из ... на кп.бр. ... КО ... без одобрења надлежног органа извела радове на изградњи помоћних објеката на начин ближе описан записником о извршеном инспекцијском прегледу од 10.04.2013. године. Такође је констатовано у записнику да је тужила поднела захтев за укњижбу свих објеката у њеном власништву на означеној парцели, па тако и шупа за које тврди да су погрешно уцртане. Констатовано је и да је објекат број ... – шупа на копији плана површине 17 м², а да је носилац права на објекту Д.Д. ..., да је чињенично стање на терену – површина шупе укупно 65,07 м² плус пушница 2,66 м², изграђена без грађевинске дозволе. На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени орган је и по оцени Управног суда, правилно донео ожалбено првостепено решење у складу са чланом 176. став 1. тачка 1а Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", бр. 72/2009 и 24/11). У поступку по жалби, тужени орган је ценио све наводе жалбе, али је с обзиром на утврђено чињенично стање, нашао да нису такве природе да би могли утицати на доношење другачије одлуке у овој управној ствари, обзиром да је у спроведеном поступку неспорно утврђено да су предметни радови изведени без одобрења надлежног органа, а које је било неопходно прибавити пре отпочињања предметних радова. Овај Секретаријат такође истиче да је ценио и изјаву жалиле дату у просторијама грађевинске инспекције дана 10.04.2013. године о времену изградње објеката, као и да је Д.Д. 1995. године дала сагласност њеном оцу да поднесе захтев за добијање одобрења за изграђене шупе, али да се из изјаве утврђује да су објекти изграђени у време када је за изградњу истих било неопходно одобрење надлежног органа, те да ни ови наводи нису од утицаја на доношење другачије одлуке у овој управној ствари. Такође увидом у препис листа непокретности број ... КО ..., утврђено је да је на кп.бр. ... уписана помоћна зграда у улици ..., као објекат изграђен пре доношења прописа о изградњи објеката на који носилац права коришћења је уписана Д.Д. Како је предметни објекат површине 17 м², несумњиво је да се не ради о неком од објеката који су предмет овог инспекцијског поступка.

Суд је ценио наводе тужбе, па је нашао да су исти неосновани и без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења, будући да је тужени орган у образложењу оспореног решења дао детаљне и на закону засноване разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиле, Управни суд је одлучио као у ставу I диспозитива пресуде, у складу са одредбом члана 46. став 2. Закона о управним споровима, применом члана 40. став 2. наведеног закона.

Суд је одбио захтев тужиле за признавање трошкова спора, с обзиром на успех тужиле у овој управној ствари и одлучио као у ставу II диспозитива пресуде, на основу члана 66., 67. и 74. Закона о управним споровима, сходном применом члана 151. и 153. став 3. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 и 55/14).

Суд је обавезао тужилу да заинтересованим лицима накнади трошкове управног спора, на основу члана 151. и 153. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 и 55/14), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, и то у висини награде адвокату за приступ на одржану расправу, у укупном износу од 27.000,00 динара, у складу са Тарифним бројем 46., а у вези Тарифног бр. 43. тач. 4. и 44. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", бр. 121/12), с обзиром на чињеницу да је у овој управној ствари адвокат заступао два заинтересована лица, са којих разлога је одлучио као у ставу III диспозитива ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 19.10.2017. године, 5 У. 7775/14

Записничар
Снежана Николић ,с.р.

Председник већа-судија
Живана Ђукановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ